

## L'ASPECTE INTERNACIONAL DEL NOSTRE PROBLEMA

Bo i esperant la propera Assemblea General de l'O.N.U., no cal perdre de vista l'actual evolució de les relacions internacionals, perquè en el món extraordinàriament interdependent dels nostres dies qualsevol esdeveniment d'alguna importància té un ràpid ressò mundial. Darrerament, dos fets sobresurten: el discurs del President Truman i el fracàs, més o menys dissimulat, de la Conferència de Moscó.

De la nova i categòrica actitud americana cal destacar que les projectades ajudes econòmiques deuran ésser prèviament comunicades a l'O.N.U., i que l'organisme del qual es preveu la creació portarà el nom significatiu de "Comité d'Ajuda a les Democràcies". Per tant, l'Espanya franquista, asfixiada econòmicament, no podrà beneficiar d'emprèstits americans, avui d'una necessitat vital. A més, el Departament d'Estat ha ratificat tot darrerament que mentre Espanya continuï amb el règim actual, no podrà comptar amb els seus crèdits.

Els resultats de la Conferència de Moscó s'han traduït immediatament en la política de diferents països continentals; es preveu que davant l'efectiva divisió en dos blocs, el sector occidental es veurà obligat a organitzar-se més estretament, sobretot des del punt de vista econòmic. Ara bé; tot intent d'organització de l'Occident europeu topa amb el problema de la dictadura franquista; la desaparició d'aquesta n'és una condició prèvia, puix que la Democràcia és el comú denominador dels països occidentals.

Inútil dir que totes aquestes tendències, tenint en compte el segell peculiar dels seus protagonistes, no contradiuen l'acord de l'O.N.U. sobre l'afer espanyol, sino que més aviat el reforcen. Però el Govern republicà no pretén apartar-se'n, ni molt menys, i si sols evitar que prosperi la maniobra monàrquica, de recollir tranquil·lament i sense consulta popular, l'heretatge del "Caudillo" desnonat.

- o - o -  
- - - - -  
- o - o -

## CRONICA POLITICA

---

«Els nostres amics ja estan assabentats que el Consell Executiu està ara concentrat a París. La intenció és que apart dels aventatges que suposa la no dispersió dels seus components, es pugui obtenir una estreta relació informativa amb tots els seus organismes, i per a que aquests en facin beneficiaris els militants. Els escassíssims mitjans econòmics de que es disposa no permeten donar a la decisió del Consell Executiu tot el volum que exigeix la importància del nostre Partit, però s'activen les gestions per a garantir els serveis més indispensables.»

---

### GOVERN DE LA REPUBLICA

---

La circumstància d'haver-se suspès dues vegades la reunió ministerial de la setmana passada i el fet que la d'aquesta ha esmerçat tres sessions, ha donat matèria a alguna agència informativa per a presumir la possibilitat d'una crisi ministerial. El cert, però, és que els comunistes, en certa forma, han alimentat aquella suposició. Una qüestió política de molta importància que ells suscitarren en la reunió del Govern el dia 23 d'abril, ha estat ventejada des de les planes dels seus portants i com que aquella suposava una manca de solidaritat ministerial de la C.N.T., no és estrany que es parlés de crisi. El ministre Uribe exhibí uns documents confidencials de la C.N.T. segons els quals aquesta organització tenia relacions directes amb el pretendent don Juan i els seus representants. En un d'ells, tot i regatejar-li el de "Su Majestad" no deixen de tractar-lo de "Alteza". En un altre document, el responsable de la Regional Catalana a França s'adreçava als militants de Catalunya encoratjant-los la paciència, car era imminent el pacte amb els monàrquics. D'ací que Uribe considerés que la C.N.T. no era lleial el Govern obrant independentment i contra el programa i declaracions ministerials fetes amb el consentiment del ministre cenetista. Advertirem que si bé la majoria dels documents són d'una data anterior al Govern «lopis, un d'ells, en canvi, el de la "Regional Catalana" és posterior a la formació d'aquell. El senyor Montoliu, - si no fallen els nostres informes - hauria declarat que és possible l'existència d'alguna iniciativa incontrolada, però que ell figurava al Govern plenament autoritzat per la C.N.T. de l'interior i que no acceptava cap dubte sobre el republicanisme de la seva organització ni del seu propi. També és interessant observar que existí un pacte o converses a Portugal entre un representant de la C.N.T. i don Joan, però aquell fou desautoritzat i separat de l'"Aliança" de Madrid. Amb tot... ens consta que la mateixa persona ha estat estranyament reabilitada i actualment és la figura més destacada de l'"Aliança" de Madrid. Es tracta del mateix element que quan les Converses entre el Consell de la Democràcia i l'"Aliança", a Madrid, es mostrà partidari de l'anul·lació de totes les institucions i àdhuc desconegué les peculiars característiques catalanes. Què hi ha sobre la vinguda a França d'aquella mateixa persona? És cert que tot i representar a Madrid la C.N.T., no s'ha posat en contacte amb cap element destacat de la mateixa a França?

Havent-se considerat suficient la reafirmacio per part del ministre de la C.N.T. de la observacio fidel dels proposits del Govern Llopis, els seus col·legues haurien considerat tancada la primera part del debat politic començat el dia 23 d'abril. És oportú recordar que aquells proposits ministerials es resumeixen així; el govern republicà no admetrà una restauracio monàrquica si aquesta no neix de la voluntat popular manifestada amb plenes garanties.

Heu escrit que no queda exhaurit tot el problema politic, perquè si hem de creure algunes informacions, s'està esperant de Madrid la resposta a unes preguntes que el Govern ha formulat a l'"Alianza". Quines relacions pensa tenir aquesta amb el Govern exiliat? Quines possibilitats d'accio comuna preveu l'interior amb el mateix Govern? Com es pot veure, la resposta permetrà aclarir d'una vegada les posicions.

El Govern s'ha ocupat també del moviment vaguistic de Bilbao, i ha decidit sostenir-lo moral i materialment. S'ha invocat la solidaritat dels partits i les organitzacions per a que no sigui ofegada aquella protesta, ans al contrari, que es vegi la forma d'estendre arreu de la Peninsula la seva influència.

En la visita que en nom del "Partido Nacionalista Vasco" efectuaren els Srs. Leizaola i Jáuregui al Consell Executiu d' E. R. de C. es donà la seguretat de la més absoluta adhesio de l'"ESQUERRA" a tot el que signifiqüi solidaritat efectiva envers aquell moviment.

El nostre Ministre portà al Consell de Ministres la iniciativa del nostre Partit, respecte que el Govern posseeixi un mitjà diari de difusio de cara a l'interior a fi d'orientar-hi la politica i crear un ambient extens d'oposicio al franquisme. L'establiment d'una emissora farta sentir els seus efectes beneficiosos en moments com els de la vaga de Bilbao, les de Catalunya i les altres que es podrien preparar. Esperem que serà compresa aquesta necessitat i no ens cansarem d'insistir per a que siguin salvades totes les dificultats.

#### El discurs de Prieto

No seria estrany que tornés a rebrotar dintre del Govern la qüestio de la solidaritat ministerial. Infalecio Prieto en podria ésser el motiu en ocasio del discurs que acaba de pronunciar a Mèxic el dia 30 d'abril. Si el lider socialista - que parlava en nom de les agrupacions socialistes de Mèxic - insisteix amb la seva actitud contra el Govern, contra totes les institucions republicanes, com queden els seus companys que hi figuren? No és que Prieto difereixi gaire, en el fons, amb el programa del Govern Llopis. Del que es tracta - segons ell - és d'anul·lar-lo per rocir. Què diran els socialistes de França i com enjudiciaran aquells duplicitat organica els partits representats en el Govern i organismes institucionals rebutjats?

Els pressagis catastrofics que procediren el discurs no han estat confirmats d'una manera absoluta. Els nostres informadors d'allà

coincideixen en atribuir a les paraules de Prieto una certa frenada, una relativa mesura. Això no obstant, prodigà mots àcids que ratifiquen la vella posició del conferenciant. Tot i l'esforç de Llopis, - diu - no lograrà fer del Govern una cosa útil. "El barco averiado seguirá siendo inservible." I segons ell, aquest mateix vaixell "navegando a la deriva, puede constituir un obstáculo para la navegacion". La convicció de Prieto és que "la esterilidad del Gobierno procede además de que no existe dentro de él unanimidad de criterio sobre la única cuestión vital que les corresponde resolver. Si ningunno de sus componentes abraza la esperanza de que ellos, corporativamente, van a ser los substitutos del régimen de Franco, la única acción que les incumbiria sería formar el núcleo inicial de otro organo gubernativo, diseñado con bastante claridad en la resolución adoptada en diciembre último por la O.N.U." Perquè està convençut que el Govern manca d'unitat de pensament, aquest no podrà realitzar aquella premissa i considera "el tiempo que en lo sucesivo pueda perder será perdido criminalmente."

Manera de substituir Franco?: "La única solución está en el plebiscito, simple o mixto, directo o indirecto, pero plebiscito." L'orador no analitzà cap sistema i considera tan acceptable el procediment de triar entre República i Monarquia, com el que molts preferien: Corts Constituents, el resultat de les quals determinaria la qüestió del règim. "Lo principal es que el pueblo exprese libremente su opinion."

Després de llegits atentament els paràgrafs que us traslladem hom es pregunta si Prieto no exagera les dificultats, si no es baralla amb els molins de vent. No sabem veure en la seva opinió cap dificultat seriosa per a un acord dintre el Govern i entre els partits i les organitzacions. Si Prieto no s'ha quedat alguna cosa per a dir no creiem en aquella manca d'unitat governamental, i si hi fos, no la creuríem insuperable. En tot cas, perquè no es prova? Perquè no vé aci el líder socialista, parla amb els seus amics i tracten de concretar les bases d'una política governamental? És només aleshores que es podrien aclarir posicions i conductes. De fer-se així, no és aventurat dir que Prieto es trobaria sorprès per l'èxit immediat del seu gest. I cas de no reeixir és aleshores que caldria que cada partit decidís la seva pròpia responsabilitat.

És cert que el conferenciant preten que les nostres necessitats van lligades amb una política "occidentalista". Doncs bé, que el Partit Socialista unifiqui el seu pensament i que faci conèixer l'abast de les seves intencions.

Indalecio ha aprofitat l'ocasió per a refermar amb el seu republicanisme al del P.S.O.E. En aquesta qüestió, com en la d'una restauració monàrquica, fou molt concret i emotiu. Els seus amics acceptaran la voluntat popular manifestada lliurement, però lluitaran contra una monarquia imposada, i blasmaran les potències estrangeres que se'n facin complices. Amb les seves categòriques i tallants manifestacions ha tirat per terra una insidiosa campanya que li atribuïa certes febleses.

El discurs, que durà més de dues hores, conté alguns estrets que escapen a la intenció informativa especial d'aquestes notes. Parla d'una conferència inter-partits "para la hora del derrocamiento de Franco o antes." En aquesta conferència es pretendria un acord per a reconstruir l'Espanya alliberada. Prieto la posa sota l'advocació de la primera Solidaritat Catalana, la qual permeté una acció conjunta entre elements ben distanciatos de la política. Amb tot, cal observar que aqueixa "Solidaridad Española" no tindria per motivació - almenys no ho diu - una lluita contra Franco, ans la projecta de cara a una convivència patriòtica que assegurí al vencedor una obra constructiva i pacificadora des del Govern.

### Política republicana

-----

No se sap encara si el 6 de juny es parlarà de la qüestió espanyola en el Consell de Seguretat. Notícies que rebem directament de Nova-York atribueixen al nostre gran amic Trygve Lie la intenció de considerar caducat "el termini raonable" així que hagi perdut violència o deixi d'ésser la "vedette" de l'actualitat el problema palestinià. Creu el nostre amic que fora un error interposar la qüestió espanyola en aquella altra que preocupa essencialment els organismes internacionals. Però Trygve Lie no ens abandona i es considera el primer interessat en el nostre problema, de la qual cosa n'ha donat excel·lents proves.

S'ha dit que França, Anglaterra i Nordamèrica haurien intentat una solució immediata al cas espanyol, però que en reservar Rússia la seva actitud, aquell intent s'hauria ajornat. S'insisteix, de totes maneres, en atribuir a les tres primeres nacions la iniciativa d'un pla per a liquidar el nostre problema.

Les temences que havia desvetllat l'anada de Mr. Culberston a Espanya sembla que s'esvaeixen. Es diu en els cercles polítics que aquell hi va animat per un franc esperit anti-franquista. Tantejarà la qüestió de l'oposició al règim, o, d moment, es limitarà a una simple informació? Sembla que Nordamèrica està decidida a cercar amistats en pro de la política Truman, és a dir, oposició als totalitarismes siguin del color que es vulguin. Actualment es va relligant la unitat pan-americana que venia manifestant signes de lassitud. Una mostra d'aquesta alineació pro-Truman el dona el fet que el govern mexicà anirà, d'ara endavant, en absolut acord amb el Departament d'Estat, àdhuc pel que fa referència a la política espanyola. Es de notar que l'amistat republicana es refereix a moltes Repúbliques, i cal posar la defecció boliviana al compte de les forçades relacions frontereres i econòmiques d'aquest país amb l'Argentina. Sense descomptar, però, influències britàniques dins d'aquella República.

Els republicans ens trobarem aviat dintre d'una doble maniobra patrocinada independentment pels monàrquics i per Franco. A les entrevistes de les reunions del Consell de Seguretat, els agents franquistes promouren una campanya d'injúries contra els republicans, als

quels s'atribuirà tota mena de delictes per a desacreditar-nos. Assassinaris, robatoris, fabricació de moneda falsa, etc. en seran els elements bàsics. Per la seva part, els monàrquics especularan amb les nostres baralles. Un element molt maniobrer ha entrat en contacte, a Mèxic, amb la vella colònia espanyola per a recaptar fons, ad-huc per a influenciar el govern mexicà. Sembla que els vells residents, entre ells un conegut milionari, accepten de finançar una intensa campanya pro-don Juan. Amb aquests mitjans poderosos tracten de conquerir col·laboracions intel·lectuals entre alguns professors exiliats que no han vist la trampa que s'amaga dins de les invitacions que reben per a donar conferències i cursos que es pretenen exclusivament professionals.

Si els Governos han de prevenir-se contra el pla Franco, els republicans, en canvi, haurien d'aturar-se en sec la polèmica divisióista per a no donar cap ocasió als monàrquics.

### POLITICA CATALANA

---

El Govern català es reunirà a París el dia 14 de maig. Es creu en general que s'hi donarà compte de les negociacions portades a Catalunya per un emissari especial prop del Consell de la Democràcia Catalana i dels partits polítics. El Govern es trobarà, resultat d'aquella missió, en la necessitat de decidir sobre les relacions amb aquell organisme, i, segons com, caldria traçar una nova línia de conducta de cara a l'interior.

El Consell de la Democràcia ha fet conèixer el seu projecte de fusió amb la Delegació a Catalunya de l'"Alianza" de Madrid, i un altre d'entesa amb el Govern. Els nostres amics de l'interior han presentat substancials esmenes als dos projectes, esmenes que coincideixen absolutament amb les decisions recalcades en els nostres diferents Plens. Es nota un intent marcat - sota la influència del Moviment Socialista i la Unió Democràtica - per a desyspreuar, isolar o anul·lar l'"Esquerra". El Consell fusionat que es pretén formar, el M. S. de C. i la C. N. T. tindria dos delegats cada un, i "dos més els partits d'esquerra". Reconeixen única ont el President de la Generalitat, però l'obliguen d'una tal manera que resultaria absolutament medietitzat. La maniobra per a captar la C. N. T. és més que evident, car li atribueixen la Secretaria General del Consell. Atesos els antecedents que obron al nostre poder es nota, com hem dit, l'afany gens dissimulat de vexar-nos, mentre que forces sense cap arrel en l'opinió, com és ara el M. S. de C., es talla la part del lleó. Es dissol el Parlament Català per a tenir dins d'una flament assemblea una representació equivalent a forces més caracteritzades. Un lleó es veu l'afany patriòtic, i si una prouja per a situar-se en tota condició.

Els nostres amics rectifiquen totes aquestes desmesures i no deixen de considerar necessària l'ampliació política del nostre Govern, amb la qual cosa també coincideixen amb nosaltres. Amb l'actitud dels nostres amics s'ha evitat, per ara, la signatura d'un pacte amb l'"Alianza" de Madrid, desafortunats per a Catalunya.

Ens consta que els antics elements del F.O.U.M. dissimulats dins del M.S. de C. fan actives gestions per a representar a Catalunya el F.S.O.M. Creuen que d'aquesta manera vindrien assegurada una certa influència. Amb el pretext dels lligams amb Espanya, imposats per l'economia, volen fer passar la seva maniobra de supeditacio politica com una mesura d'alta conveniència per a Catalunya. És simptomàtic que aquest intent coincideixi amb el de la unificacio feta pública per "La Facionària" i Joan Comorera. El marxismo català, doncs, va pels camins espanyols a la recerca d'una força politica que fins ara es vanava de posseir abundantment. Sigui quina es vulgui la opinio nostra sobre el marxisme, és evident que l'activitat d'aquests partits contradia l'autonomia organica que havia guanyat amb tants d'esforços la politica catalana.

Ens trobem, doncs, en una momenta en que - com va dir Carles Pi i Suñer a Paris, - cal clarificar la politica catalana. Hem dit i repetit; Farem la unitat amb tot hom, o amb els afins, o tots sols. Tot fa preveure que la primera intencio ha fracassat. El partit caminara ara seguint les directrius traçades a Perpinyà, Carcassona i Montpeller - vers una tasca entre els afins, o, en el seu defecte, L'URQUERRA la farà sola.

Paris, 19 de maig del 1947.

Dues interessants comunicacions  
del Consell Directiu de Catalunya

ADHESIO AL NOSTRE GOVERN

" En compliment de l'acord del Consell Directiu faig constar que en l'acta de les reunions del mateix celebrades els dies 7 i 11 de març, hi ha els paràgrafs que diuen:

" El Representant de l'Honorable Sr. President de la Generalitat fa una explicacio detallada de l'actuacio del Govern Català i dels membres del mateix que pertanyen al Partit.

" El Consell Directiu examina atentament l'actual situacio politica, tant en el que fa referència a l'exterior com a l'interior, i davant les posicions ambigües o acomodaticies que per determinats sectors de la politica catalana sembla vulguin emprar-se, ja que s'ha arribat a discutir facultats que forçosament tenen d'ésser consubstancials al càrrec de President i al Govern per ell designat, s'acorda: fer constar en l'acta l'absoluta i lleial adhesio de tot el Partit a la persona de l'Honorable Sr. President de la Generalitat i al Govern per ell nomenat, entenent que representa la veritable legalitat constitucional i son la unica expressio de la continuïtat estatutaria i autonómica, en la qual ha de basar-se forçosament el recobriment i la restauracio de les llibertats de la nostra estimada Catalunya.

" Així mateix s'aprova que aquest acord sigui comunicat al com-  
" pany Delegat perquè aquest el faci arribar a mans de l'Honorable  
" Sr. President i pel seu conducte al Govern que presideix. "

#### ADHESIO AL CONSELL EXECUTIU

" El Consell Directiu d' E. R. de C. a l'Interior, us tramet  
" unànimament una cordial salutació i us demana que vegeu amb ella  
" una efectiva adhesió, una plena identificació amb vosaltres, proudats  
" companys.

" Serviu-vos trametre la nostra salutació a tots els militants  
" i organismes del nostre Partit a França, i a uns i altres volem  
" encoratjar-vos, recordant-vos que a l'Interior i amb la mateixa ab-  
" negació i entusiasme vostre seguim ocupant els nostres llocs de  
" treball, lluita i defensa, per tal d'arribar aviat al total reco-  
" nament de les llibertats del nostre poble.

" Que no sigui gaire llunyà el dia que poguem retrobar-nos tots  
" en terres de Catalunya per a consolidar la nostra nova i definiti-  
" va victòria.

" Sapiguen-nos vostres, per Catalunya.

Barcelona, 12 de març del 1947. "

INFORMACIONS. - Els nostres Organismes rebran directament del Minis-  
teri de la Informació del Govern de la República  
el "Boletín de Información" amb el qual podran seguir, tres cops a  
la setmana, la marxa dels esdeveniments relacionats amb la nostra  
causa. També rebran de Mèxic les publicacions que editen allí els  
organismes del nostre Partit.

CANVIS DE RESIDÈNCIA. - Insistim novament per a que els militants  
que canviïn de residència ho comuniquin als  
Comitès corresponents. Aquests, tant el que lliura la baixa com el  
que concedeix l'alta deuen interessar-se en conèixer la nova adreça  
del militant i comunicarla a aquest Secretariat.

COMISSIONS FEMENINES. - Preguem a tots els Comitès que tinguïn cons-  
tituïdes les Comissions Femenines que vul-  
guin interessar d'elles la tramesa a aquest Secretariat del Pla de  
Treball que entenguin portar a terme, tal com indicavem en la Cir-  
cular n.º 13, a l'objecte de poder anar a la convocatòria del Ple  
de Delegades.

Perpinyà, 12 de maig del 1947.

